

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

L. An, & Quid sit Descensvs Christi ad inferos?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

AUTOR. S. Hilarius ita contra Caluinum ait, lib. 10. de Trin. Lazarus Abraham finibus latante, in fernum chaos Christus immersus? Hac stulta atque ridicula sunt.

2. An tibi metuere infernum credendus est, dicens latroni: Hodie mecum eris in paradiſo?

3. Dominus communionem ei paradiſi pollicetur; tu Christum in inferis sub pœnali tortore concludis, Caluine?

1. Conuociferetur jam Caluino suo Beza in Matt. c. 26. & 27. in Luc. c. 22. Christus ingens onere obrutus ira diuina; flammis inferni additus; profundo inferni sepultus, demersusque periret.

2. Conclamet cum Caluino, & Beza, etiam Marloratus in Ps. 22. Christus inops consilij, &c. ut supra reddidimus. quæst. 43.

3. Vna in re & causa desperantis, infernaque patientis Christi, duas in factiones se scindant Calvinistæ, de tempore desperationis dissidiosè discrepantes: Nam Caluinus & Beza desperationis seu damnationis gradus sibi singunt;

1. Coepisse eam in horto;

2. Ruisse meridianaltius in cruce, ad clamorem, Deus meus. &c.

3. Ad ultima abhorptam ruisse, quando Christus æternæ mortis reus peragebatur ante tribunal Dei, sufficiens irati Numinis judicium omniū severissimum. Ita Caluin. Instit. lib. 2. c. 10. §. 12.

Alii, vt Latimerus; &c. apud Fulcone in defensione translationis Bibliorum, aiunt, etiam post morrem in poenis inferni desperationē durasse ad usq; resurrectionē.

AT hoc, an illud dicant blasphemum & falsum & vrumque est. Nunquā scelē à peccato purgabunt, qui Christum ultimo de peccato arguunt. Quomodo

non eum potius in sceleratissimorum hominū classem coniiciunt? Enim uero talis qui est; desperatissimis poenis qui additus est; prorsus inanissimus ab omnibus Sp. S. donis est, destitutus omni fide, Spe, charitate, nudus ab omni virtutis praesidio vel ornamento: Econtra, aduersus diuinam Majestatem diabolicā superbiā plenus; aduersus iustitiam, blasphemiam; aduersus gloriam, invidiam, & peruicaci in his omnibus oblatione: hoc est; nihil diabolo melior. Adeò, vt Heshusius scribit, Caluinistæ diabolum transformant CHRISTVM.

LUTHERANI vero consentiunt Caluinistæ; nra docui ex Concordiæ Formula, in reposit. ann. Exque Luther, Schmidlin, Aegino &c.

Hactenus de Passo: ceterum de Mortuo Christo: præsertim, quæst.

Q V A S T I O L.

An, & Quid sit Descensus Christus ad inferos?

CALVINISTÆ quidam articulum hunc Symboli Apostolici permoleste ferunt. BEZA in magna fidei Confessione tam Gallica, quam Latina: GALLI Hugonotæ in Confess. anno 1560. HOLLANDI in Confessione Belgica, comprehensâ xxx. articulis; cui SYNOVS Dordracensis anno 1578. omnes Hollandia Ministros subscibere precepit: &c. Hi, inquam', omnes censuerunt ita: De Descessu ad inferos articulum extra Symbolifines penitus ejercere optimum fuerit.

Rationes huius tres afferunt. 1. BEZA in Apolog. ad Claudium Sanctem. Quia per ascensam in illud irreppisse videtur. 2. Caluinus Instit. lib. 2. c. 16. §. 8. Olim in Ecclesia non fuit usitatus. 3. Carilef Academicus Cantabrigiensis lib. quem de hac questione edidit Londini anno 1582. Quia barefum p-

affram continet, quoque modo explicetur.
Vbi fusc id probare conatur.

Richardus Chænius Londini in quodam Anglorum conuenticulo se interfisse narravit Edmundo Campiano Martyri; in quo tentantur Ministri illum de Descensu articulum e Symbolo ejercere, prescribere, penitusque extinguerre. Vide in Rationib. Campani. 8. Sed conatus caruit euentu.

LUTHERVS Tom. 2. Ienen fol. 49 a. Quicquid Iisias. c. 11. dicit de gloria sepulcri Christi: non credo tantum Deo sepulcrum Christi, quanti est vacca helvetica. Proinde. Non solum secundum animam, sed etiam corpore & anima descendit ad inferos. Tom. 6. Ienensis fol. 78. Sic & liber Concordie in repetit. art. Et Galus in Catechismo. BRENTIUS de Animam negoti descendit: extinctam ait.

AUTOR. Articulorum Fidei Christianæ unum esse, nec infimum, de Christi ad inferos descensu controuertere, nefustum est; adeo certa S. Scriptura teste, Act. 2. Non derelinques Animam meā in inferno. Eph. 4. Descendit ad inferiores partes terre.

De Modo tamen' descessus à Theologis disceptatur apud D. Thom. 3. quatio 52.

De Articulo autem Symboli ita accipe: 1. Irenaeus, lib. 1. c. 2. Origines initio Periarchan. Tertullianus initio lib. contra Præcam. & lib. de velandis Virg. explicantes Symbolum, à sepultura tansunt ad resurrectionem, omisso Descensu.

2. Deinde Rufinus in explic. Symb. legit eam particulam & explicat; Sed monet, non haberi in Symbolo Romano, nec apud Orientales: implicitè tamen contineri: Quia ut corpus ad locum corporum, ita anima descendit ad locum animarum.

3. Cyrillus Catech. 4. & 14. Chrysostomus hom. 2. de Symbolo, eam legunt, & explicant.

4. Hodie recepta vbiique est; etiam

in Lutheri, Caluini, Brentij. &c. catechismis. Caluinus, vbi supra, hunc articulum in precipuis ponit; sic & Centuriatores, Martyr. &c.

Quare tametsi S. Aug. Symbolum quinques exposuerit, libris quatuor ad Catechumenos, nec Descensus meminerit; tamen, ait S. Anshelmus lib. de process. Sp. S. summo contentu ab Ecclesia recipitur.

1. CALVINISTÆ variè Descensum interpretantur. 1. CALVINVS in Psychop. & Brentius in Catechismo anno 1551. Descendit ad inferos, inquit, id est, absorptus est ab inferno: hoc est, Anima prorsus est extinta. Quod tamen de Christi Anima haud quaquam dictum intellectumue volunt. 2. CALVINVS Inst. lib. 3. c. 25. §. 12. Descendit, id est, horrore conscientia iratum sibi Deum cogitantis absorptus fuit. 3. CALVINVS Inst. lib. 2. c. 16. §. 10. II. 12. Descendit ad inf. id est, pœnas damnatorum sustinuit: Sic & Lutherus. 4. ZWINGLIUS in epist. tertia. Descendit ad &c. id est, nec corpore nec anima; Sed effectu solo descendit, ut quod captiuos in tartaro liberari. 5. BEZA in Act. 2. & Bucerus in Matth. c. 27. Descendit. &c. id est, sepultus fuit. 6. BYCERVS in Ioan. apud Schlüselburg, in Theol. Caluin. libr. 2. art. 27. & Witrakerus contra Duræum: Descendit. &c. id est, secundum spiritum recessit in paradisum.

AUTOR. Nos singula prædicta singularis quæstionibus discutiemus. Interim in tanta Variatione, hæc Calvinistæ carum sententiatarum est summa.

1. Descendisse Christum in ipsum inferni barathrum realiter post passionem. 2. Descendisse in infernum, id est, sepulcrum. 3. Solum cruciatum inferni percussisse; orcum verò non intrasse. 4. Angustias perpetuum in Animas sua, QUALES damnati perpetiuntur partim in hac, partim in altera vita. Hæc Parei; illa Perkinsi opinio est; qui & cæteras refutant.

L. Pri-

Primam esse dicunt falsam: Quia de eo nusquam nullus Euangelista. 2. Quia non descendit Divinitas in orcum; erat enim, estque ubique: Non Corpus; quia requieuit triduo in sepulcro; unde & resurrexit: Neque Animam Christi descendit: 1. Quia nil de hoc Scriptura: Sed fuit in Paradiso: Iuxta id, Hoc die mecum eris in par. Idem ait: Pater in manus tuas commendo Sp. meum, Luc. 23. id est, animam: secundum quam fuit in paradyso, &c. Non in inferno: quia Non ut in eo pateretur: Non ut Patres liberaret: quia hoc fecit patiendo in terra; fecit efficaciam sua Diuinitatis ab initio mundi, non locali descensu ad inferos. Et Patres non erant in inferno, cum Iustorum anime in manu Dei sint, id est: in sine Abraham.

Quidam statuunt descensum ad inferos post mortem; non ut pateretur, aut liberaret Patres; sed ut victoriam ostentaret, terrorem incuteret diabolis. Sed hoc nusquam in Scriptura. Et post mortem dicto, Consummatum est, anima Christi quieuit in manu Patris, &c. Hæc PARÆVS. Demum sententiam quarum statuit suam: SVADET, 1. ex Agonia, ex clamore, Deus meus, &c. 2. Ratione: 1. Christus animas & corpora debuit redimere; ergo & corpore & anima pati: 2. Debuit nos ex cruciatus inferni liberare: ergo eo ipso prius tolerare. 3. Tacerentur iij cruciatus in Symbolo, nisi in hoc de descensu articulo subintelligerentur, &c.

Hæc ferè Theologia est ac sententia Pareana, hoc est, Calviniana. Refero hæc strictim; omitto multa; refuto nulla: referuo ad singulas quæsiones singula. SVASIONES reddam, ac diluam quæst. 52:

QVÆSTIO LI.

*An descendens ad inferos Christi
Anima fuerit Extincta?*

LUTHERANI quidam disertè dicunt, ut BENE
LUTHERI in Catechismo anni 1551. Descensum
inferos esse penitus interire. Idem in Acto. c. 2. Chro-
nium facit ita loquentem t. Descendam in infernum
sentiam doloris inferni, & planè Perisse videbitur.
Metam in Recognitione pag. 18. de inferno sciens obli-
ret, & eum in Catech. anni 1552. Sepuicrum esse vidi
ibidem: tamen pag. 275. ita Christi Descensum diligenter
cum Vbiquetariis, quo uero ipse primus per Christum
feros descensus duplex fuit. 1. Cum adhuc corpore
in terra vitam agens, suscepit dolores inferni. Hoc
tempore principale factum est, cum in cruce clamat, Da
meus, &c. Hic enim clamor significat, Christianis
bus inferni obrutum, & flammis eterne accensum fuisse.
2. Cum mortuus depositus est de cruce, & in terram
sepultus, ut VIDERETVR PRORSUS INTERI-
ORE: Hoc autem est Descendere ad inferos, videbitur
& omnino EXTINGUI.

CALVINISTÆ iuxta cum LUTHERIANI
sentient, vel ipsam Christi Diuinitatem pri-
ac mortuam fuisse: Quantò minus vita quo-
quam relictum Anima tribuerint? Vide
suprà quæst. 16.

ANABAPTISTÆ sentiunt, Descensum
feros esse interire, extingui: Et Christi anima in inferno
docent; Verum postea reuictam resurrexisse. Ita quod
Bayum lib. 1. Institutiones religionis, c. 214. At. V. id
Atheismo aperit; pugnat Concilii, & S. Paulini
I. 1. 4. de Christo c. 14. 2. Democritus, teste Laetus
tio lib. 7. Diuin. Inst. c. 7. animas cum corporibus
dissolvi ac perire asservit; Quem Plato reunivit de
animæ immortalitate differens. Anabaptisti ergo sunt
Democratæ: Forumque affines Lutheri Calvinistæ.

CALVINUS in sua Psychopannychia, al-
Anima Christi mortui semper viuente docet
Iustorum quoque animas non dormire, id
est, non extingui morte: euidenterque An-
baptistas conuincit, dicentes, dormire ani-
mas, id est, extingui. Verum ita argumen-
tatur, ut lenitatem cernatur, ab inferno animam
absorberi, esse animam extingui. Sic enim anima
Anima Christi vitam suam nunquam perdida:
Cur? Quia Patri commendata, non poterat
salua esse. Verum est. Id voluntaria: Non
derelinques animam meam in inferno. Act. 2.
Nam anima eius diuina virtute suffulta est, ut
in perditionem rueret. Ergone quæ non sic
suffulta fuisset, perit: ut reprobantur?

AUTOR. Negat quidem Calvinus
sab sine corpore libri, Animas impiorum in-

